

# اثر بخشی آموزش والدین با رویکرد آدلری بر کاهش احساس گناه و بهزیستی روان‌شناختی کودکان افسرده

عطالله فرهادی<sup>۱</sup>، حسن امیری<sup>۲</sup>، سعیده السادات حسینی<sup>۳</sup>

## چکیده

تاریخ دریافت: ۱۸/۰۸/۱۳۹۷ - تاریخ پذیرش: ۱۶/۰۶/۱۳۹۸

**هدف:** هدف از این پژوهش تعیین اثر بخشی آموزش والدین با رویکرد آدلری بر کاهش احساس گناه و بهزیستی روان‌شناختی کودکان افسرده بود. روش: این مطالعه از نظر روش‌شناسی جزء طرح‌های شبه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش را همه والدین دانش‌آموزان کلاس ششم ابتدایی دبستان‌های شهر کامیاران تشکیل دادند که در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ مشغول به تحصیل بودند. از این جامعه با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای ابتدا دو دبستان پسرانه و دخترانه انتخاب و سپس تعداد ۶۰ نفر از والدین دانش‌آموزان افسرده در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. به گروه آزمایش ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای آموزش با رویکرد آدلری ارائه شد. فرزندان والدین شرکت کننده در هر دو گروه، در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری پرسشنامه‌های بهزیستی روان‌شناختی ریف (۲۰۰۲) و احساس گناه آیزنک (۲۰۰۷) را تکمیل کردند. داده‌ها نیز با روش تحلیل واریانس آمیخته تحلیل شدند. **یافته‌ها:** یافته‌ها نشان داد که میانگین نمرات پس‌آزمون و پیگیری احساس گناه دانش‌آموزان گروه آزمایش، کاهش و بهزیستی روان‌شناختی آنها افزایش معناداری

۱. دانشجوی دکتری تخصصی روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

۲. (نویسنده مسئول)، دکتری تخصصی روان‌شناسی، استادیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.  
Ahsan.amiri@iauksh.ac.ir

۳. دکتری تخصصی روان‌شناسی، استادیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

داشته است. نتیجه‌گیری: بنابراین، آموزش والدین با رویکرد آدلری بر کاهش احساس گناه و بهزیستی روان‌شناختی کودکان افسرده اثربخش بوده است.

**کلید واژه‌ها:** احساس گناه، آموزش والدین، بهزیستی روان‌شناختی، رویکرد آدلری، کودکان افسرده.

## مقدمه

افسردگی کودکان مانند افسرده‌گی بزرگسالان می‌تواند طیف وسیعی از نشانه‌های بالینی داشته باشد که ویژگی مشترک آنها وجود غم، پوچی یا خلق تحریک‌پذیر همراه با تغییرات جسمانی و شناختی است (انجمن روان‌پزشکی آمریکا<sup>۱</sup>، ۱۳۹۳). طبق اعلام سازمان جهانی بهداشت (۲۰۱۷) افسرده‌گی می‌تواند دراز مدت یا کوتاه مدت باشد که به طور قابل ملاحظه‌ای توانایی فرد برای کار در محل کار یا مدرسه و مقابله با مشکلات زندگی روزمره را مختل می‌کند (سلیکینی و مولسر<sup>۲</sup>، ۲۰۱۸).

افسردگی نقطه مقابل سلامت روانی و بهزیستی است (بارت و باربر<sup>۳</sup>، ۲۰۰۷). یکی از مفاهیم اصلی مدل سلامت، بهزیستی است. مدل سلامت سه نوع بهزیستی جسمانی، بهزیستی روان‌شناختی و بهزیستی اجتماعی را با هم ترکیب کرده و مفهوم جامع و کاملی از بهزیستی را هم که جنبه‌ی عاطفی و هم جنبه‌ی کاربردی سلامت روانی را دربر می‌گیرد، به وجود آورده‌اند. بهزیستی روان‌شناختی در سال‌های اخیر تحقیقات تجربی مداومی را به خود اختصاص داده و در درمان‌های بالینی مورد توجه قرار گرفته است، از این رو، تعاریف متفاوتی از آن ارائه شده که می‌تواند ناشی از وجود تفاوت در رویکردهای روان‌شناسی و اعتقاد نظریه‌پردازان نسبت به مؤلفه‌های بهزیستی روان‌شناختی باشد و در برخی موارد به دلیل نتایجی باشد که از بعضی پژوهش‌ها به دست آمده است (هومن، کوشکی و صائمه‌یان، ۱۳۹۳).

1. American Psychiatric Association (APA).

2. Slekiene, J., & Mosler, H.J.

3. Barrett, M. S., & Barber, J. P.

به گفته کلارک و گوسن<sup>۱</sup> (۲۰۰۹) بهزیستی روان‌شناختی به ادراک فرد از مقدار هماهنگی بین خود از یک سو و پیامدهای عملکردش از سوی دیگر اشاره دارد و به عنوان یک ارزیابی مداوم و نسبتاً پایدار از رضایت درونی در طول عمر یک فرد مطرح می‌شود. همچنین به بیان وود و جوزف<sup>۲</sup> (۲۰۱۰) بهزیستی روان‌شناختی به روشنی روی نگرانی‌های وجودی فرد و همچنین روش‌هایی که فرد با دنیای اطراف خود ارتباط برقرار می‌کند، تمرکز دارد.

بهزیستی روان‌شناختی از ابعاد روان‌شناختی و عاطفی است که سبب شکوفایی<sup>۳</sup> و کامیابی<sup>۴</sup> افراد می‌شود (لینلی و جوزف<sup>۵</sup>، ۲۰۰۴). بهزیستی روان‌شناختی کنش روان‌شناختی، رضایت از زندگی و توانایی ایجاد و حفظ روابط سودمند متقابل را در بر می‌گیرد. این مفهوم همچنین توانایی حفظ استقلال عمل، پذیرش خود<sup>۶</sup> و رشد فردی را نیز شامل می‌شود و با مؤلفه‌هایی چون حرمت خود، خودپنداشت و اعتماد به خویشتن همبسته است (پوتز<sup>۷</sup> و همکاران، ۲۰۱۲). پژوهش‌ها در قلمرو بهزیستی روان‌شناختی، این سازه را از دونظریعنی لذت‌جویی<sup>۸</sup> و فضیلت‌گرایی<sup>۹</sup> بررسی کرده‌اند. لذت‌جویی شامل تجربه شخصی فرد از شادی براساس احساس، عاطفه و رضایت از زندگی و فضیلت‌گرایی شامل کنش مثبت روان‌شناختی، روابط خوب با دیگران، تحقق خود<sup>۱۰</sup>، ظرفیت پیشرفت، پذیرش خود و استقلال عمل است. فضیلت‌گرایی بر شکوفایی ظرفیت ذاتی در جهت عملکرد مثبت در زندگی تاکید دارد (استوارت-براون و

1. Clarke, D., & Goosen, T.

2. Wood, AM, & Joseph, S.

3. flourishing.

4. thriving.

5. Linley, P. A., & Joseph, S.

6. self-acceptance.

7. Putz, R.

8. hedonism.

9. eudaimonism.

10. self-realization.

جان محمد<sup>۱</sup>، (۲۰۰۸).

ریف<sup>۲</sup> (۱۹۸۹) بهزیستی روان‌شناختی را بر مبنای زندگی آرمانی و به معنای شکوفاسازی توانمندی‌های انسانی مفهوم سازی کرده و خاطرنشان کرد که این دیدگاه در بردارنده ملاک‌های مشابه و مکمل سلامت روان‌شناختی مثبت است. بر اساس الگوی ریف بهزیستی روان‌شناختی از ۶ عامل تشکیل می‌شود که عبارت است از پذیرش خود<sup>۳</sup> (داشتن نگرش مثبت به خود)، رابطه مثبت با دیگران<sup>۴</sup> (برقراری روابط گرم صمیمی با دیگران و توانایی همدلی)، خودمختاری<sup>۵</sup> (احساس استقلال و توانایی ایستادگی در مقابل فشارهای اجتماعی)، زندگی هدفمند<sup>۶</sup> (داشتن هدف در زندگی و معنا دادن به آن)، رشد شخصی<sup>۷</sup> (احساس رشد مستمر) و تسلط بر محیط<sup>۸</sup> (توانایی فرد در مدیریت محیط). الگوی ریف به طور گسترده در جهان مورد توجه قرار گرفته است (چنگ و چان<sup>۹</sup>، ۲۰۰۵).

یکی دیگراز متغیرهایی که افسرده‌گی با آن رابطه دارد، احساس‌گناه است که در واقع از جمله واکنش‌های هیجانی افسرده‌گی است (بوت، کولی و فریدمن<sup>۱۰</sup>، ۲۰۰۰). احساس‌گناه احساساتی را در برمی‌گیرد که دامنه آن از خود ناامید شدن و غم و اندوه گرفته تا احساس لکه‌دار شدن و ننگین شدن و مُهربدنامی خوردن را در برمی‌گیرد. احساس‌گناه نه یک وضعیت فکری بلکه یک حالت هیجانی است (روبیناف و مکنالی<sup>۱۱</sup>، ۲۰۱۵). از نظر اگان، واد و شافران<sup>۱۲</sup> (۲۰۱۱) احساس‌گناه به عنوان نوعی سرپیچی از هنجارها و

1. Stewart-Brown, & janmohamed.

2. Ryff, c. D.

3. Self – acceptance.

4. Positive relation with other.

5. autonomy.

6. purpose life.

7. proposed growth.

8. environmental mastery.

9. Cheng, S. T., & Chan, AC.

10. Boot, T., Kolli, Q. Fridman, A.

11. Robinaugh, D. J. & McNally, R. J.

12. Egan, S. J., Wade, T. D., & Shafran, R.

ارزش‌هایی که پیشینیان به ما یاد داده‌اند، تعریف می‌شود که باعث از بین رفتن اعتماد به نفس فرد می‌شود. در واقع، احساس گناه باعث می‌شود عملکرد فرد در محیط همراه با اضطراب و ترس شود و او نتواند خود را با محیط‌های مختلف به خوبی سازگار کند. احساس گناه در کودکان موجب کاهش بهزیستی روان‌شناختی و کیفیت زندگی در آنها می‌شود (هندریکس و هالیدی<sup>۱</sup>، ۲۰۱۴).

از جمله درمان‌هایی که می‌تواند بر کاهش اختلالات روان‌شناختی کودکان مؤثر باشد، آموزش والدین با رویکرد آدلری<sup>۲</sup> می‌باشد. این روش نوعی رویکرد روانی-آموزشی، حال-آینده محور و کوتاه مدت است که ادراک‌های شناختی و سیستمی را یکپارچه می‌کند (مزاک و مانیانسی<sup>۳</sup>، ۱۹۹۹). در رویکرد آدلری دلگرمی، اعتماد شخص به خود و ادراک فرد از خود را نیرو می‌بخشد و درنتیجه کلیدی برای رشد و پرورش شخصی است (ایوانز<sup>۴</sup>، ۲۰۰۵). با آموزش مهارت‌های درمانی، والدین می‌توانند در حد درمانگر و شاید هم بیشتر از آن برای فرزندشان مؤثر باشند. در واقع کلید اثربخشی بالا و نتایج پایای درمان در آموزش به والدین نهفته است (کولی و ولدورال-گریفین<sup>۵</sup>، ۲۰۱۴).

گوپ<sup>۶</sup> (۲۰۰۷) در مطالعه خود دریافت که آموزش والدین با رویکرد آدلری در کاهش رفتارهای مخرب کودکان پرخاشگر مؤثر است. کاشانی نسب و همکاران (۱۳۹۳) به این نتیجه رسیدند که آموزش مذکور سبب کاهش نشانگان درونی‌سازی از جمله افسردگی، اضطراب و شکایات جسمانی می‌شود. همچنین، در پژوهش‌های علیزاده و همکاران (۱۳۸۹)، اسماعیلی نسب و همکاران (۱۳۸۹)، امیری (۱۳۹۲)، خدابخش و جعفری (۱۳۹۳)، سالم (۱۳۹۳)، اسمالز<sup>۷</sup> (۲۰۱۱) و کی‌مولر<sup>۸</sup> (۲۰۱۰) آموزش والدین براساس رویکرد

1. Hendrieckx, C., & Halliday, J. A.

2. Adlerian.

3. Mosak, H. & Maniaci, M.

4. Evans, T.

5. Cooley, M. E., & Veldorale-Griffin, A.

6. Kopp, R.

7. Smalls, C.

8. KayMueller, D.

آدلری بر فتا راهی ناسازگار کودکان و افزایش رفتارهای سازگارانه مورد بررسی قرار گرفته و نتایج مثبتی را گزارش کرده‌اند. بنابراین، با توجه به مرور پژوهش‌های انجام شده و اهمیت روش درمانی مناسب برای کاهش علائم و درمان اختلالات روان‌شناختی کودکان، احساس نیاز به آموزش والدین جهت تغییر نگرش تربیتی آنها و همچنین وجود پژوهش‌های محدود در زمینه برنامه‌های آموزش والدین و خلاء و نبود پژوهشی جهت بررسی تأثیر آموزش والدین با رویکرد مذکور بر کودکان افسرده، هدف از پژوهش حاضر تعیین اثر بخشی آموزش والدین با رویکرد آدلری بر کاهش احساس گناه و بهزیستی روان‌شناختی کودکان افسرده بود.

## روش

این پژوهش از نظر هدف در زمرة پژوهش‌های کاربردی و از نظر روش شناسی جزء طرح‌های نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری (۳ ماه بعد از پس‌آزمون) با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش را همه والدین دانش‌آموزان کلاس ششم ابتدایی دبستان‌های شهر کامیاران تشکیل دادند که در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ مشغول به تحصیل بودند. از این جامعه با استفاده از روش نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای ابتدا دو دبستان انتخاب و سپس تعداد ۶۰ نفر از والدین کودکان افسرده در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. ملاک ورود والدین به پژوهش، کسب نمره بالاتر از ۹۰ فرزندان آنها در پرسشنامه افسرده‌گی کودکان و نوجوانان (CADS) بود. به گروه آزمایش ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای آموزش با رویکرد آدلری ارائه شد. فرزندان والدین شرکت کننده در هر دو گروه، در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری، پرسشنامه‌های بهزیستی روان‌شناختی ریف (۲۰۰۲) و احساس گناه آیزنک (۲۰۰۷) را تکمیل وداده‌ها با روش تحلیل واریانس آمیخته، با استفاده از نرم افزار SPSS 19 تحلیل شد.

## ابزار

**۱- مقیاس افسرده‌گی کودکان و نوجوانان (CADS):** این مقیاس را جان بزرگی (۱۳۷۸) برای کودکان و نوجوانان سنین ۷ تا ۱۸ سال تدوین کرده که دارای ۲۱ گویه در ۱۳ محور است. به جز محور ۱۳ که شامل ۹ سوال اضافی است و به صورت بلی/خیر نمره‌گذاری می‌شود، هر محور مشخص کننده یکی از علائم مرضی است و ۵ جمله دارد که از قطب مثبت تا قطب منفی درجه‌بندی می‌شوند. افرادی که نمره بالاتر از ۹ کسب کنند افسرده محسوب می‌شوند. روایی آزمون از طریق ارجاع موارد مقیاس به ۱۰ متخصص بالینی کودک سنجیده شد و پس از تغییرات لازم بر روی ۱۵۴۶ نفر از کودکان و نوجوانان ایرانی در محدوده سنی ۷ تا ۱۸ سال اجرا شد و هنجار مورد نظر به دست آمد. همچنین ضریب آلفای کرونباخ اولیه گزارش شده برای این مقیاس ۰/۶۱ است (جان بزرگی، ۱۳۷۸). در پژوهشی دیگر که توسط جان بزرگی و مستخدمین حسینی (۱۳۸۴) انجام شد، ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۴ گزارش شد و در پژوهش حاضر نیز مقدار آن ۰/۸۱ بود.

**۲- مقیاس احساس گناه آیزنک (IGSS):** پرسشنامه احساس گناه آیزنک (۱۳۸۷)، نقل از عسگری، (۱۳۸۸) شامل ۳۰ ماده با طیف نمره‌گذاری ۰ و ۱ است. بنابراین دامنه نمرات بین صفر تا ۳۰ قرار دارد. حریری (۱۳۸۸)، نقل از عسگری (۱۳۸۷) جهت سنجش پایایی این پرسشنامه از دو روش آلفای کرونباخ و تنصیف استفاده کرد و برای هریک به ترتیب ضرایب ۰/۶۷ و ۰/۶۸ را به دست آورد و برای سنجش روایی آن، نمره آن را با نمره سؤال ملاک همبسته کرد و مشخص شد رابطه معناداری بین نمره پرسشنامه و سؤال ملاک وجود دارد. میزان آلفای کرونباخ این مقیاس در پژوهش حاضر ۰/۶۵ بود.

**۳- پرسشنامه بهزیستی روان‌شناختی ریف<sup>۳</sup>**: این پرسشنامه ۸۴ سوالی توسط ریف در سال ۱۹۸۹ ساخته شده و در سال ۲۰۰۲ مورد تجدید نظر قرار گرفته است.

1. Children and Adolescent Depression Scale.

2. Izonk's guilt and shame scales.

3. Ryff's Scales of Psychological Well-being (RSPWB).

این پرسشنامه شش عامل خودمختاری، تسلط بر محیط، رشد شخصی، ارتباط مثبت با دیگران، هدفمندی در زندگی و پذیرش خود را می‌سنجد، ضمن اینکه مجموع این شش عامل به صورت نمره کلی بهزیستی روان‌شناختی را محاسبه می‌کند. هر مقیاس ۱۴ سوال دارد و پاسخ به هر سوال روی طیف ۶ درجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۶) مشخص می‌شود. دامنه کلی نمرات بین ۴۸ تا ۵۰ قرار دارد. ریف (۲۰۰۶) با استفاده از روش آلفای کرونباخ، پایایی آزمون را مناسب گزارش کرده، بدین صورت که دامنه ضرایب ۰/۷۲ تا ۰/۸۹ را برای مؤلفه‌های بهزیستی به دست داده است. در ایران نیز ملتفت و همکاران (۱۳۹۰) روش بازآزمایی و همسانی درونی را در مورد این پرسشنامه به کار برداشت که نتایج همسانی درونی برای سه مؤلفه هدفمندی، رشد شخصی و تسلط بر محیط با استفاده از آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۲، ۰/۹۱، ۰/۸۱ به دست آمد. روایی این مقیاس نیزبیانی و همکاران (۱۳۸۷) به کمک روش روایی سازه بررسی کردند و با اجرای مقیاس رضایت از زندگی (SWLS)، پرسشنامه شادکامی (OHI)، پرسشنامه عزت نفس (RSES) و همبستگی خود مقیاس‌ها با یکدیگر و با مقیاس اصلی محاسبه کردند که به ترتیب مقادیر ۰/۴۸، ۰/۵۸ و ۰/۱۷ به دست آمد. میزان ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۷۵ بود.

## روش اجرا

برای انجام پژوهش، ابتدا پرسشنامه افسردگی کودکان و نوجوانان (CADS) توسط دانش‌آموzan هردو دبستان انتخاب شده تکمیل شد. سپس ۶۰ نفر از والدین افرادی که نمره آنها در آزمون مذکور بیشتر از ۹ بود، برای شرکت در پژوهش انتخاب شدند. پس از مشخص شدن افراد گروه آزمایش و کنترل، با والدین کودکان افسرده تماس گرفته و هماهنگی‌های لازم انجام شد. به والدین گروه آزمایش در سالن جلسات یکی از مدارس، ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای آموزش براساس بسته آموزشی آدلر (۱۹۹۶) ارائه شد. جلسات هفت‌های یک بار و به مدت ۸ هفته برگزار گردید. این برنامه برپایه نظریه آدلر و تکنیک‌های

برگرفته از آن تنظیم و براساس شیوه‌های تربیتی این نظریه تدوین شده و سپس به تأیید اساتید راهنمای و مشاور رسید.

در جدول (۱) عنوان و محتوای جلسات آموزشی مبتنی بر رویکرد آدلری ارائه شده است.

#### جدول ۱. عنوان و محتوای جلسات آموزشی

جلسات	محتوای جلسات
اول (معارفه)	آشنایی با یکدیگر، توضیح درباره اهداف و محتوای برنامه، بررسی قوانین گروه، والدین تشویق می‌شوند به مشاهده و ردیابی رفتارهای کودکشان با هدف تغییر رفتار کودک.
دوم (ارتقای رشد کودک ۱)	آموزش راهبردهایی برای ایجاد ارتباط مثبت با کودک (مانند صحبت کردن با کودک، عاطفه به خرج دادن، اختصاص دادن زمان مفید به کودک) و تمرين این استراتژی با ایفای نقش در گروه.
سوم (ارتقای رشد کودک ۲)	آموزش راهبردهایی برای افزایش رفتارهای مثبت (تحسین توصیفی، فراهم کردن فعالیت‌های سرگرم کننده و غیره) و آموزش اینکه چه وقت و چگونه می‌توان این آموزش‌ها را به کار بست.
چهارم (ارتقای رشد کودک ۳)	آموزش راهبردهایی مانند تکنیک پرسیدن، گفتن، انجام دادن و غیره به والدین برای یادهایی رفتارها و مهارت‌های جدید به کودک.
پنجم (مدیریت رفتار ناکارآمد ۱)	آموزش درباره پیامدهای منفی تنبیه و استراتژی‌هایی برای مقابله با سوء رفتار کودک. این روش‌ها شامل قانون گذاشتن، بحث مستقیم، دستور دادن مستقیم و روشن نماییده گرفتن است.
ششم (مدیریت رفتار ناکارآمد ۲)	آموزش راهبردهایی جایگزین تنبیه به شکل پیش‌رفته (شامل پیامد منطقی، محروم سازی و سکوت) برای مقابله موثر با رفتارهای نامناسب.
هفتم (مدیریت رفتار ناکارآمد ۳)	آموزش سه برنامه کاربردی، شامل برنامه پیروی روزانه، برنامه تصحیح رفتار و چارت رفتاری با هدف مدیریت سوء رفتار کودک توسط والدین به صورت روزانه.
هشتم (از پیش برنامه‌ریزی کردن)	آموزش شناسایی موقعیت‌های پر خطر و آموزش به کاربری راهبردهایی در قالب تکنیک فعالیت‌های برنامه‌ریزی شده در موقعیت‌های پر خطر (در خانه و خارج از آن).

## یافته‌ها

میانگین و انحراف استاندارد سن ۶۰ نفر از والدین شرکت‌کننده در این پژوهش به ترتیب ۳۴/۶۷ و ۵/۷۸ بود. آماره‌های توصیفی احساس‌گناه و بهزیستی روان‌شناختی در جدول (۲) ارائه شده است.

جدول ۲. میانگین و انحراف استاندارد احساس‌گناه و بهزیستی روان‌شناختی در گروه‌ها و مراحل اندازه‌گیری

پیگیری		پس آزمون		پیش آزمون		متغیرها	
کنترل	آزمایش	کنترل	آزمایش	کنترل	آزمایش	میانگین	انحراف
۱۹/۶۷	۱۵/۶۰	۱۹/۱۰	۱۳/۸۷	۱۹/۲۷	۲۰/۵۷	میانگین	احساس‌گناه استاندارد
۳/۴۱	۳/۴۰	۳/۰۸	۳/۲۲	۳/۳۵	۳/۸۱		
۱۵۱/۰۳	۱۷۲/۷۳	۱۵۰/۳۳	۱۸۴/۳۷	۱۵۰/۹۳	۱۵۴/۶۷	میانگین	بهزیستی
۳۵/۲۳	۴۰/۵۲	۳۵/۰۵	۴۳/۷۱	۳۶/۱۷	۳۹/۹۴		

یافته‌های توصیفی در جدول شماره (۲) نشان می‌دهد که میانگین نمرات پس‌آزمون و پیگیری احساس‌گناه نسبت به پیش‌آزمون کاهش یافته است. همچنین میانگین نمرات پس‌آزمون و پیگیری بهزیستی روان‌شناختی نسبت به پیش‌آزمون افزایش یافته است. در هردو حالت، در گروه کنترل، تغییرات محسوسی مشاهده نمی‌شود.

به منظور بررسی تأثیر برنامه آموزش والدین با رویکرد آدلری بر کاهش احساس‌گناه و بهزیستی روان‌شناختی کودکان افسرده، از تحلیل واریانس آمیخته استفاده شد. از این آزمون زمانی استفاده می‌کنیم که هم عامل بین گروهی (حداقل دو گروه) و هم عامل درون گروهی (هر گروه دارای چند مشاهده باشد) وجود داشته باشد. لذا با توجه به اینکه در این پژوهش دو گروه داشتیم (آزمایش و کنترل) و برای هر گروه، سه مشاهده (پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری) وجود داشت، این آزمون، آزمون مناسبی است، زیرا علاوه بر بررسی اثر عامل‌ها (اثر گروه و اثر زمان) تعامل آنها را نیز بررسی می‌کند. قبل از انجام این آزمون لازم

است که پیش‌فرض‌های آن شامل نرمال بودن توزیع داده‌ها، برابری واریانس‌های خطأ و برابری ماتریس‌های کوواریانس بین گروهی بررسی شود.

نتایج آزمون کلموگراف - اسپیرنوف جهت بررسی نرمال بودن توزیع داده‌ها نشان داد که در همه مراحل اندازه‌گیری هردو متغیر وابسته، مقدار  $Z$  به دست آمده معنادار نبود ( $P > 0.05$ ). بنابراین فرض نرمال بودن توزیع داده‌ها رعایت شده است. همچنین نتایج آزمون لوین جهت بررسی برابری واریانس‌های خطأ در سه بارآزمون احساس گناه و بهزیستی روان‌شناختی بیانگرایی بود که مقادیر  $F$  به دست آمده با درجات آزادی ۱۰ و ۵۸ معنادار نیست ( $P > 0.05$ ). در نتیجه تفاوت معنی‌داری بین واریانس خطای گروه‌ها وجود ندارد و بنابراین فرض همگنی واریانس‌های خطأ رعایت شده است و می‌توان از آزمون تحلیل واریانس آمیخته استفاده کرد. به علاوه، نتایج آزمون ام با کس جهت بررسی فرض برابری ماتریس‌های کوواریانس مشاهده شده متغیرهای وابسته در بین گروه‌ها، نشان داد که مقادیر  $F$  به دست آمده برای متغیر احساس گناه با درجات آزادی ۶ و ۱۳۲ ( $24373 / 005$ ) در سطح  $0.05$  معنادار نیست، از این رو می‌توان گفت که در هردو متغیر وابسته پژوهش، فرض برابری ماتریس‌های کوواریانس مشاهده شده، رعایت شده است.

با توجه به اینکه پیش‌فرض‌های استفاده از آزمون تحلیل واریانس آمیخته رعایت شده است، در جدول (۳) آزمون لامبدای ویلکز برای بررسی تأثیر زمان و همچنین تعامل زمان و گروه ارائه شده است.

جدول ۳. آزمون لامبدای ویلکز برای بررسی تأثیر زمان و تعامل زمان و گروه

متغیر	اثر	ارزش	$F$	درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خطأ	درجه معنی‌داری	سطح	مجذور اتا
زمان		۰/۲۳۹	۹۰/۸۱۹	۲	۵۷	۰/۰۰۱	۰/۷۶۱	
زمان و گروه	احساس گناه	۰/۲۵۶	۸۲/۷۹۷	۲	۵۷	۰/۰۰۱	۰/۷۴۴	

متغیر	اثر	ارزش	F	درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خطای آزادی	سطح معنی داری اتا	مجدور
بهزیستی زمان و گروه	زمان	۰/۲۴۲	۸۹/۳۶۴	۲	۵۷	۰/۰۰۱	۰/۷۵۸
روان‌شناختی زمان و گروه	زمان و گروه	۰/۲۲۴	۹۸/۸۹۶	۲	۵۷	۰/۰۰۱	۰/۷۷۶

همانطور که نتایج جدول شماره (۳) نشان می‌دهد اثر زمان و اثر تعامل زمان و گروه در هر دو متغیر احساس‌گناه و بهزیستی روان‌شناختی در سطح  $0/001$  معنی‌دار می‌باشد. بنابراین نتایج حاکی از آن است که نمرات در طول زمان و همچنین تعامل زمان و گروه معنادار هستند.

در جدول (۴) نتایج آزمون تحلیل واریانس بین گروهی ارائه شده است.

جدول ۴. تحلیل واریانس بین گروهی

متغیر	منبع	مجموع مجدورات	درجه آزادی آزادی	F	میانگین مجدورات	معنی داری اتا	مجدور
احساس‌گناه	زمان و گروه	۲۱۶/۰۰۸	۱	۱۱۶/۹۹۸	۲۱۶/۰۰۸	۰/۰۰۱	۰/۶۶۹
گروه	زمان و گروه	۱۵۶/۴۰۸	۱	۸۴/۷۱۶	۱۵۶/۴۰۸	۰/۰۰۱	۰/۵۹۴
بهزیستی	زمان و گروه	۲۴۲۱/۰۰۸	۱	۱۰۱/۵۸۴	۲۴۲۱/۰۰۸	۰/۰۰۱	۰/۶۳۷
روان‌شناختی	زمان و گروه	۲۴۷۵/۲۰۸	۱	۱۰۳/۸۵۹	۲۴۷۵/۲۰۸	۰/۰۰۱	۰/۶۴۲

همانگونه که در جدول شماره (۴) نشان داده شده، اثر گروه ( $84/716$ ) و اثر تعامل زمان و گروه ( $116/998$ ) در احساس‌گناه نیز در سطح  $0/001$  معنادار می‌باشد. همچنین در متغیر بهزیستی روان‌شناختی، اثر گروه ( $103/859$ ) و اثر تعامل زمان و گروه ( $101/586$ )

در سطح  $0/001$  معنی‌دار شده است.

در جدول (۵) نتایج آزمون بنفروني برای مقایسه میانگین‌ها آورده شده است.

جدول ۵. آزمون بنفروني برای مقایسه میانگین‌ها

متغیر	زمان	اختلاف میانگین‌ها	خطای معیار	سطح معنی‌داری
احساس‌گناه	۱	* ۳/۴۳۳	۰/۲۵۴	۰/۰۰۱
	۱	* ۲/۲۸۳	۰/۲۴۸	۰/۰۰۱
	۲	* -۱/۱۵۰	۰/۱۷۷	۰/۰۰۱
بهزیستی روان‌شناختی	۱	* -۱۴/۵۵۰	۱/۰۸۷	۰/۰۰۱
	۱	* -۹/۰۸۳	۰/۸۹۱	۰/۰۰۱
	۲	* ۵/۴۶۷	۰/۶۰۹	۰/۰۰۱

\*P<0/05

بررسی میانگین‌ها در جدول شماره (۵) نشان می‌دهد که تفاوت بین میانگین‌های احساس‌گناه و بهزیستی روان‌شناختی در زمان اول (پیش‌آزمون) با زمان دوم (پس‌آزمون) و زمان سوم (پیگیری) و همچنین زمان دوم (پس‌آزمون) با زمان سوم (پیگیری) در سطح  $0/001$  معنی‌دار است.

### بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش بررسی میزان اثربخشی آموزش والدین با رویکرد آدلری بر کاهش احساس‌گناه و بهزیستی روان‌شناختی کودکان افسرده بود. یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که آموزش والدین با رویکرد آدلری بر کاهش احساس‌گناه و بهزیستی روان‌شناختی کودکان افسرده اثربخش می‌باشد و فرضیه پژوهش به صورت کلی تایید گردید. به عبارت دیگر، اجرای برنامه آموزش به والدین با رویکرد آدلری می‌تواند میانگین نمرات احساس‌گناه را کاهش و میانگین نمرات بهزیستی روان‌شناختی را افزایش دهد. نتایج پژوهش حاضر با یافته‌های سایر پژوهشگران در زمینه اثربخشی آموزش والدین با

رویکرد آدلری بر کاهش اختلالات رفتاری کودکان و افزایش توانایی‌های روان‌شناختی آنها، از جمله امیری (۱۳۹۲)، پژوهش خدابخش و جعفری (۱۳۹۳)، قدم‌پور و همکاران (۱۳۹۶)، فاروق<sup>۱</sup> و همکاران (۲۰۰۵)، کلی ولی<sup>۲</sup> (۲۰۰۷)، مکویتی و بست<sup>۳</sup> (۲۰۰۹)، کیمبرلی<sup>۴</sup> و همکاران (۲۰۱۴)، صالحی (۲۰۱۸) همسومی باشد. همچنین در پژوهش علیزاده و همکاران (۱۳۸۹) اثربخشی آموزش نشست‌های خانوادگی به والدین مبتنی بر رویکرد آدلر-درایکورس بر بهبود خودکنترلی دانش آموزان، در پژوهش ابراهیمی و همکاران (۱۳۹۴) اثربخشی آموزش والدین با رویکرد آدلری بر کاهش رفتارهای تکانشی دانش آموزان و در پژوهش اسماعیلی نسب و همکاران (۱۳۸۹) اثربخشی آموزش والدین با رویکرد آدلری بر کاهش شدت نشانه‌های اختلال سلوک در کودکان تأیید شد.

در تبیین یافته‌های این پژوهش با نتایج سایر پژوهش‌های ذکر شده می‌توان گفت که آموزش والدین با رویکرد آدلری موجب تغییر نگرش والدین نسبت به نحوه برخورد با کودک خود و در نتیجه یادگیری رفتارهای جدید و تغییر رفتار والدین با کودکان و در نتیجه کاهش احساس گناه و تغییر در میزان بهزیستی روان‌شناختی کودکان می‌شود. سپس کاهش احساس گناه و افزایش بهزیستی روان‌شناختی سبب کاهش انواع اختلالات رفتاری و عاطفی کودکان از جمله افسردگی می‌شود. تشویق والدین به مشاهده و ردیابی رفتارهای کودکشان با هدف تغییر رفتار کودک و آموزش راهبردهایی مانند تکنیک پرسیدن، گفتن، انجام دادن و غیره به والدین برای یادداشت رفتارها و مهارت‌های جدید به کودک در برنامه آموزش والدین با رویکرد آدلری موجب می‌شود که والدین بدون آنکه به اعتماد به نفس فرزندان خود خدشه‌ای وارد کنند یا سبب ایجاد و افزایش احساس گناه در آنها شوند، به آنها کمک می‌کنند که به مسائل خود بیندیشند، راه حل‌های مختلفی برای آن بیابند و با انتخاب بهترین راحل، به حل مسائل خود

1. Farooq, D. M.

2. Kelly, F. D., & Lee, D.

3. McVittle, J., & Best, A, M.

4. Kimberly, A.

مبادرت ورزند (توورسکی و شوارتز<sup>۱</sup>، ۲۰۰۵). ایجاد این مهارت‌ها در کودکان بعد از آموزش والدین آنها میسر می‌شود و با کاهش احساس گناه کودکان و افزایش اعتماد به نفس در آنها سبب پذیرش خود و رشد شخصی و در مجموع، افزایش بهزیستی روان‌شناختی آنها می‌شود.

نتایج پژوهش کاشانی نسب و همکاران (۱۳۹۴) و هاشمی ملکشاه و همکاران (۱۳۹۵) نیز صحت این گفته را تأیید می‌کند. کاشانی نسب و همکاران (۱۳۹۴) به این نتیجه رسیدند که آموزش والدین با رویکرد آدلری سبب کاهش نشانگان درونی‌سازی از جمله افسردگی، اضطراب و شکایات جسمانی و کاهش نشانگان برونی‌سازی مانند پرخاشگری و بزهکاری می‌شود. همچنین، هاشمی ملکشاه و همکاران (۱۳۹۵) در مطالعه خود دریافتند که آموزش والدین با رویکرد آدلری موجب افزایش مهارت‌های سازمان‌دهی و بازداری و کاهش مشکل در مهارت تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی می‌شود. به علاوه، بر جعلی و همکاران (۱۳۹۳) گزارش دادند که آموزش مبتنی بر رویکرد آدلری مستقیماً هم می‌تواند بر بیبود بهزیستی هیجانی و اجتماعی دانش آموزان تأثیر معناداری بگذارد. همچنین، در پژوهش‌های سال (۱۳۹۳)، گوتی یرز<sup>۲</sup> (۲۰۰۶)، بلالوک<sup>۳</sup> (۲۰۰۸)، اسمالز (۲۰۱۰) و کی مولر (۲۰۱۱) آموزش والدین براساس رویکرد آدلری بر رفتارهای ناسازگار کودکان مورد بررسی قرار گرفته و نتایج مشبتش را گزارش کرده‌اند.

از طرفی، محمدی فرد (۱۳۹۳) در پژوهشی به این نتیجه رسید که آموزش سبک زندگی به مادران موجب ارتقای بهزیستی روان‌شناختی آنها و نیز فرزندانشان می‌شود. از طرف دیگر، هاشمی و همکاران (۱۳۹۶) در پژوهشی با بررسی الگوی ساختاری احساسات شرم و گناه نشان دادند که شیوه‌های فرزندپروری والدین به واسطه سبک‌های دلبستگی که در کودکان ایجاد می‌کنند در میزان بروز احساسات شرم و گناه در آنها مؤثر هستند.

1. Twerski, R. A., & Schwartz, U.

2. Gutierrez, S.

3. Blalock, E.

بنابراین، با توجه به مرور پژوهش‌های انجام شده و یافته‌های حاصل از پژوهش حاضر می‌توان گفت که آموزش نحوه رفتار صحیح والدین با کودکان بخصوص با رویکرد آدلری، می‌تواند در شاخص‌های سلامت روان آنها تأثیر بسیاری داشته باشد.

از این رو، پیشنهاد می‌شود که متخصصان امور تربیتی، بالینی و مشاوران در آموزش والدین برآهمیت رویکرد آدلری تأکید کنند و در پژوهش‌های آتی به نقش آموزش والدین با رویکرد آدلری بر سایر متغیرهای روان‌شناختی و حتی درمان انواع مشکلات عاطفی و رفتاری کودکان توجه ویژه‌ای شود. از محدودیت‌های این پژوهش، همکاری ضعیف پدران دانش آموزان شرکت‌کننده در این پژوهش، با توجه به شاغل بودن آنها و نگرش‌های فرهنگی بخصوص مردم منطقه بود.

## منابع

- ابراهیمی، مرتضی؛ کرمی، جهانگیر؛ برازنده، سمیه. (۱۳۹۴). مداخله‌ای در سارگاری اجتماعی و کاهش رفتارهای تکانشی دانش آموزان پسر مبتلا به ناتوانی‌های یادگیری ریاضی: اثربخشی و کارآمدی آموزش والدین با رویکرد آدلری. *فصلنامه علمی-پژوهشی ناتوانی‌های یادگیری*، ۵، (۱)، ۳۱-۷.
- اسماعیلی‌نسب، مریم؛ علیزاده، حمید؛ احدی، حسن؛ دلار، علی؛ اسکندری، حسین. (۱۳۸۹). مقایسه اثربخشی در روش آموزش والدین با رویکرد آدلری و رفتاری برکاوش شدت نشانه‌های اختلال سلوک در کودکان. *فصلنامه علمی-پژوهشی کودکان استثنایی*، ۱۰، (۳)، ۲۳۶-۲۲۷.
- امیری، محسن. (۱۳۹۲). تأثیر آموزش مادران با رویکرد آدلر-درایکورس بر نشانه‌های مثبت و منفی کودکان با اختلال نارسایی توجه-بیش فعالی. *فصلنامه علمی-پژوهشی روان‌شناسی افراد استثنایی*، ۳، (۱۲)، ۲۶-۱.
- انجمن روان‌پزشکی آمریکا. (۱۳۹۳). راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی. ترجمه یحیی سید محمدی، تهران: روان.
- برجعلی، محمود؛ بگیان کوله‌مرز؛ محمد‌جواد؛ بختی، مجتبی؛ عباسی، مسلم. (۱۳۹۳). اثربخشی آموزش دلگرمی مبتنی بر رویکرد آدلری بر بهبود بهزیستی هیجانی و اجتماعی دانش آموزان مدارس شبانه‌روزی. *فصلنامه خانواده و پژوهش*، ۲۱، ۹۹-۸۳.
- جان‌بزرگی، مسعود. (۱۳۷۸). ساخت و سنجش اعتبار آزمون افسردگی کودکان و نوجوانان (CADS). تهران: طلبیعه.
- جان‌بزرگی، مسعود. (۱۳۷۸). ساخت و سنجش اعتبار آزمون افسردگی کودکان و نوجوانان (CADS). تهران:

طلیعه.

- جان‌بزرگی، مسعود؛ مستخدمین حسینی، خیرالنساء. (۱۳۸۴). بررسی شیوع افسردگی در دانشآموزان مدارس شهر تهران. مجله پژوهنده، ۶(۱۵)، ۳۷۹-۳۸۳.
- جان‌بزرگی، مسعود؛ مستخدمین حسینی، خیرالنساء. (۱۳۸۴). بررسی شیوع افسردگی در دانشآموزان مدارس شهر تهران. مجله پژوهنده، ۶(۱۵)، ۳۸۳-۳۷۹.
- خدابخش، روشنک؛ جعفری، مصطفی. (۱۳۹۳). بررسی اثربخشی آموزش والدین با رویکرد آدلری بر سبک‌های مقابله‌ای مادران کودکان مبتلا به نافرمانی مقابله‌ای و کاهش نشانه‌های اختلال. *فصلنامه مطالعات روان‌شناختی*، ۱۵(۱)، ۳۵-۷.
- خیر، محمد. (۱۳۹۱). رابطه ادراک دانشآموزان از سبک انگیزشی و رفتاری والدین با بهزیستی روان‌شناختی در آنها. *مجله علمی - پژوهشی روان‌شناسی*، ۳(۱۷)، ۲۹۸-۲۸۲.
- سالم، داود. (۱۳۹۳). بررسی اثربخشی آموزش والدیت را رویکرد آدلر- درایکورس بر میزان سازگاری اجتماعی کودکان دارای اختلال سلوب. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات یزد.
- عسگری، پرویز. (۱۳۸۸). راهنمای آزمون‌های روان‌شناختی. اهواز: انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی.
- علیزاده، حمید؛ آرین، خدیجه؛ خاکسار، مهدیه. (۱۳۸۹). اثربخشی آموزش نشست‌های خانوادگی به والدین مبتنی بر رویکرد آدلر- درایکورس بر بهبود خودکتری دانشآموزان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.
- قدم‌پور، عزت‌الله؛ رضایی، مهدی؛ مؤذنی، ترانه. (۱۳۹۶). مقایسه اثربخشی توانبخشی رایانه‌یار و آموزش والدین براساس رویکرد آدلری در بهبود بازداری پاسخ و توانایی برنامه‌ریزی کودکان مبتلا به اختلال سلوب. *فصلنامه علمی - پژوهشی مطالعات روان‌شناختی*، ۱۳(۲)، ۱۱۲-۹۵.
- کاشانی نسب، زهرا؛ ولی‌الله، فرزاد؛ نوابی‌نژاد، شکوه؛ زارع بهرام آبادی، مهدی. (۱۳۹۳). مقایسه اثربخشی الگوی مشورت رفتاری مشترک با آموزش والدین براساس رویکرد آدلری بر کاهش نشانگان درونی سازی و برونوی سازی کودکان ۸ تا ۱۰ ساله شهر تهران. *فصلنامه علمی - پژوهشی خانواده و پژوهش*، ۱۱(۴)، ۹۰-۷۳.
- محمدی‌فرد، زهرا. (۱۳۹۳). ارتقای بهزیستی روان‌شناختی مادران و نوجوانان دختر آنان: ساخت و تعیین اثربخشی بسته آموزش سبک زندگی به مادران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی؛ دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
- ملتфт، قوام؛ خیر، محمد. (۱۳۹۱). رابطه ادراک دانشآموزان از سبک انگیزشی و رفتاری والدین با بهزیستی روان‌شناختی در آنها. *مجله علمی - پژوهشی روان‌شناسی*، ۳(۱۷)، ۲۹۸-۲۸۲.
- هاشمی ملکشاه، شهناز؛ علیزاده، حمید؛ پژشک، شهلا؛ سهیلی، فریبا. (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش والدین با رویکرد آدلری بر کارکردهای اجرایی کودکان با اختلال نارسایی توجه / بیش فعالی. *فصلنامه تازه‌های علوم‌شناختی*، ۱۸(۴)، ۹۹-۸۸.
- هاشمی، سعدالله؛ درتاج، فریبرز؛ سعدی‌پور، اسماعیل؛ اسدزاده، حسن. (۱۳۹۶). الگوی ساختاری

- احساسات شرم و گناه بر اساس شیوه‌های فرزندپروری والدین: نقش واسطه‌ای سبک‌های دلستگی.  
 فصلنامه علمی- پژوهشی روان‌شناسی کاربردی، ۴(۴۲)، ۴۹۳-۴۷۵.
- هومن، حیدرعلی؛ کوشکی، شیرین؛ صائبیان، آزو: (۱۳۹۳). ویژگی‌های روان‌سنگی مقیاس بهزیستی روان‌شنایختی در بین کارکنان آتش‌نشانی. *مجله روان‌شناسی تربیتی*، ۵(۲)، ۶۷-۵۲.

- Barrett, M. S., & Barber, J. P. (2007). Interpersonal profiles in major depressive disorder. *Journal of Clinical Psychology*, 63, 247-266.
- Blalock, E. (2008). *First step to success benefits for teachers: Treatment fidelity and teachers' beliefs and behaviors about encouragement and discouragement*. Published doctoral dissertation, University of New Mexico, New Mexico.
- Boot, T., Kolli, Q. Fridman, A. (2000). Associations between birth order and personality traits: Evidence from self-reports and observer ratings. *Journal of Research in Personality*.
- Cheng, S. T., & Chan, AC. (2005). Measuring psychological well-being in the Chinese. *Personal Indiv Diff*, 38, 1307-1316.
- Clarke, D., & Goosen, T. (2009). The mediating effect of coping strategies in the relationship between automatic negative thoughts and depression in a clinical sample of diabetes patients. *Journal of Personality and Individual Differences*, 46 (1): 4-460.
- Cooley, M. E., & Veldorale-Griffin, A. (2014). Parent-child interaction therapy: A Metaanalysis of child behavior outcomes and parent stress. *Journal of family social work*, 17, 191-208.
- Egan, S. J., Wade, T. D., & Shafran, R. (2011). Perfectionism as a transdiagnostic process: A clinical review. *Journal of Clinical Psychology Review*, 31.203-212.
- Evans, T. (2005). "The Tools of Encouragement," The International Child and Youth Care Network 73.
- Farooq, D. M., Jefferson, J. L., & Fleming, J. (2005). The Effect of an Adlerian Video-Based Parent Education Program on Parent's Perception of Children's Behavior: A Study of African American Parents. *Journal of Professional Counseling: Practice, Theory & Research*, 1(33), 21-34.
- Gutierrez, S. (2006). *A Comparison of two parent education programs on the reduction of parent-child stress in mother-child relationship of Hispanic migrant Farmworkers*. Doctoral dissertation, The University of Arizona.
- Hendrieckx, C., & Halliday, J. A. (2014). Severe hypoglycaemia and its association with psychological well-being in Australian adults with type 1 diabetes attending specialist tertiary clinics. *Diabet Res and Clin Practice*, 103 (3), 430-436.
- KayMueller, D. (2011). *Pampered children and the impact of parenting styles*. MA thesis, Adler Graduate School, Minnesota, USA.

- Kelly, F. D., & Lee, D. (2007). Adlerian approaches to counseling with children and adolescents. In H. T. Prout & D. T. Brown (Eds.), *Counseling and psychotherapy with children and adolescents: Theory and practice for school and clinical settings* (pp. 131-179).
- Kimberly, A., El-Beshti, R. & Guin, A. (2014). An Integrative Adlerian Approach to Creating a Teen Parenting Program. *The Journal of Individual Psychology*, 1 (70), 6-20.
- Kopp, R. (2007). "Resolving Power Struggles in love and marriage". *Journal of Individual Psychology*, 63(4), 345-368.
- Linley, P. A., & Joseph, S. (2004). *Positive psychology in practice*. New Jersey: John Wiley and Sons, Inc.
- McVittie, J., & Best, A. M. (2009). The Impact of Adierian-Based Parenting Classes on Self-Reported Parental Behavior. *The Journal of Individual Psychology*, 3 (65), 264-285.
- Mosak, H. & Maniacci, M. (1999). *A Primer of Adlerian Psychology*. Brunner - Muzel Publishing.
- Putz, R., O'Hara, K., Taggart, F., & Stewart-Brown, S. (2012). Using WEMWBS to measure the impact of your work on mental well-being: A practice-based user guide. Coventry: Coventry City Council.
- Robinaugh, D. J. & McNally, R. J. (2010). Autobiographical memory for shame or guilt events: Association with psychological symptoms. *Behaviour Research and Therapy*, 48, 646-652.
- Robinaugh, D. J. & McNally, R. J. (2010). Autobiographical memory for shame or guilt events: Association with psychological symptoms. *Behaviour Research and Therapy*, 48, 646-652.
- Ryff, C. D. (1989). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*. 57, 1069-1081.
- Ryff, C. D. (1995). Psychological well-being in adult life. *Current Directions of Psychological Science*, 4 (4), 99-104.
- Ryff, C. D., & Singer, B. H. (2006). Best news yet on the six-factor model of well-being. *Social Science Research*, 35, 1103–1119.
- Salehi, S. (2018). The Effectiveness of Parent Training with Adlerian Approach on the Coping Methods among Mothers of their Children with Conduct Disorder. *Global Journal of Archaeology & Anthropology*, 3 (3), 1-6.
- Slekienė, J. & Mosler, HJ. (2018). Does depression moderate handwashing in children? *BMC Public Health*, 18 (82), 1-9.
- Smalls, C. (2010). *Adlerian parent education with low income single Black parents: Effects on parental acceptance, parental stress and female adolescent motivation*. Doctoral dissertation, Walden University, Minneapolis, Minnesota.

- 
- Stewart-Brown, S., & Janmohamed, K. (2008). *Warwick-Edinburgh Mental Well-Being Scale: User guide*. Edinburgh: NHS Publications.
  - Twerski, R. A., & Schwartz, U. (2005). *Positive parenting*. NY: Pearson - company Inc.
  - Wood, AM, & Joseph, S. (2010). The absence of positive psychological (eudemonic) well-being as a risk factor for depression: A ten year cohort study. *J Affect Disord*, 122 (3) 213-217.